

bedsmænd, havt denne Fritagelse. Det er ganske overeensstemmende med Reglementet af 1808 § 5, hvorefter ikke blot egentlige Embedsmænd, men ogsaa andre, naar Kongens eller Stadens Tjeneste var til Hinder for Borgervæbningspligtens Opfyldelse, vare fritagne, og med § 17, som gav Cancelliet Bemyndigelse til at anvende dette paa de enkelte Tilfælde. Derfor bleve adskillige Personer, som uden at være egentlige Embedsmænd, vare ansatte enten i de daværende Regjeringscollegier eller hos visse Embedsmænd, som behøvede Assistance, fritagne derfor. Men disse Fritagelser ere ikke givne disse enkelte Individuer, som fortiden ere i denne Tjeneste, og det kan altsaa ikke beroe paa, om disse Individuer maatte have den Alder, som er fastsat enten efter Regjeringsudkastet eller Udvalgets Forslag, og Reglen kan altsaa paa dem ikke have nogen umiddelbar Anvendelse. Det Samme gjælder om dem, der ere blevne frie, fordi de assistere ved visse Indretninger, som ere til det Offentliges Nytte, f. Ex. dem, der staae i et Apothek eller ere hos en Amtschirurg, ligeledes adskillige af dem, der ere ansatte ved den polytechniske Læreanstalt, og ved Jürgensens Chronometriske Anstalt med Flere. Der kan naturligtviis ikke Alderen komme i Betragtning, og der maa vist derom træffes særegne Bestemmelser, som maaskee snarere kunde være, at der skulde sættes en vis Tid, hvori denne Frihed, som de hidtil havde havt, skulde være anvendelig. Hvad det angaaer, som min ærede Sidemand (Blechingberg) har anført om, at der er noget Anomalt i at Frikjøbelse skulde medføre ubetinget Ret til Fritagelse, men at derimod den Frihed, som tilkom En ifølge hans Stilling, skulde ophøre, maa jeg dog bemærke, at jeg ikke troer, at det gik an at betage dem, der havde erlagt denne Frikjøbelsesum, deres Ret; thi man har med dem indgaaet et særegt Contractforhold; de have givet Noget for en Frihed, og den Sum, de have betalt, har været meget betydelig; der har nemlig ikke sjældent været givet adskillige hundrede Rbd. derfor. At de nu skulde miste den, vilde være unaturligt, og Væbningen kunde paa ingen Maade være tjent med at give dem disse Penge tilbage imod at de traadte ind i Væbningen, da deres Tjeneste der, som dog ordentligtviis kun vilde

være for nogle faa Aar, siden endee af deres Tjenestetid er forløben, ingenlunde kunde være Valuta for den Sum, de havde betalt. Der er heller ikke nogen Analogi med, hvad der blev indført i Loven af 12te Febr. 1849 med Hensyn til dem, der havde fritkjøbt deres Børn fra Værnepligten; thi det var Folk, der havde drevet landlig Beskæftigelse, uden at være fødte i Bondestanden, som for deres endnu ufødte Børn eller dog Børn i en meget ung Alder havde betalt en Sum, for at de skulde være frie i sin Tid for den Værnepligt, der fulgte af at de saaledes vare traadte ind i Bondestanden, hvilken Sum ogsaa var temmelig ubetydelig, som man kunde overkomme at give dem tilbage. Her er Tale om en Sum, man har betalt for at blive fri for en dem allerede paahvilende Borgervæbningspligt, og hvor den Paagjældende allerede var kommen i Besiddelse af denne Frihed. Hvad derimod min samme ærede Sidemand har anført om den ubillige Maade, hvorpaa Livcorpset efter Udkastet skulde behandles, er jeg deri aldeles enig med ham, men det vil blive Gjenstand for en følgende Paragraph.

Justitsministeren: Det Hensyn, der har ligget til Grund ved Udarbejdelsen af Regjeringsudkastet, har været det, at ved Siden af de betydelige Indskrænkninger i Borgervæbnings Personale, i den Tilgang, som den vilde erholde, deels derved, at det 18 til 22aarige Mandskab, som hidtil er blevet indruleret under Borgervæbningen, for Fremtiden bliver fritaget for denne Tjeneste, og deels derved, at Alle fra det 45de til det 50de Aar ligeledes blive fritagne, — at denne Afgang dog ikke skulde blive større, end at der kunde blive et tilstrækkeligt Personale tilstede til at danne en saadan Borgervæbning, som ansaaes istand til at kunne opfylde sit Formaal. Hvilket System man nu end vil følge i Henseende til de forfjællige Fritagelser, der hidtil have fundet Sted, vil der altid fremkomme nogle Anomalier, nogle Banfælgigheder; det kan ikke undgaaes, at Nogle ville føle sig mere betyngede end andre; det ligger i den simple Omstændighed, at den borgerlige militære Tjeneste hidtil har været udført paa mange forskellige Maader, at der hidtil har bestaaet mange forskellige Fritagelser, som ikke for Fremtiden